

Bemærkninger til lovforslaget

Nærværende lovforslag er stort set en genfremsættelse af tidligere Fremskridtslovforslag, senest L 36 af 27. oktober 1987 (Folketingstidende 1987-88, 1. samling, tillæg A sp. 741 og forhandlingerne sp. 1684, 3891 og 4234).

Grundtanken er følgende:

I forhold til skatteydere, der periodevis har negativ indkomst, periodevis positiv, er det massivt uretfærdigt at fastlægge skattebyrden ud fra kortperiodeopgørelser. Herved kan de nemlig komme til at blive væsentligt grovere beskattet, end de i virkeligheden har haft indtægt til.

Forslaget søger til en vis grad at råde bod herpå ved at supplere de gældende regler om underskuds-fremførsel, så det fremover også skal være muligt at tilbageføre indkomstunderskud.

Mange har i gode år oplevet, at deres indtjening er blevet mere end halveret derved, at det offentlige via indkomstskatten har fået mere end halvdelen. Derfor har de ikke kunnet konsolidere sig. Når lavkonjunktoren senere melder sig, er det påkrævet, at de straks kan henvende sig til den lokale forskudsregistreringsmyndighed og dér opnå, at det offentlige også deltager i underskuddet ved tilbagebetaling af de skatter, der i virkeligheden er betalt under urigtige forudsætninger i det eller de foregående år.

Når en skatteyder kan sandsynliggøre, at for eksempel hans 1990-indkomst vil blive minus 70.000 kr., kan han – efter at nærværende forslag er vedtaget – henvende sig til forskudsregistrator og begære sin forskudsansættelse ændret på ganske normal vis til disse minus 70.000 kr. Når dette er sket, kan han begære, at for eksempel hans positive 1987-indkomst på 190.000 kr. nedsættes til 120.000 kr., og at han derefter får tilbagebetalt, hvad han herefter har betalt for meget i skat for 1987.

En sådan prompte tilbagebetaling er naturligvis først og fremmest en retfærdshandling, fordi det nu har vist sig, at virksomheden over en noget længere periode ikke var så overskudsgivende, som man troede, da man foretog skatteopgørelsen på den driftsøkonomisk set unaturlige vis, at man lod et jerntæppe gå ned ved regnskabsårets udløbsdag, mens livet – også det økonomiske liv – leves kontinuerligt på beg-

ge sider af 31. december, eller hvornår man nu har sin statusdag. Det er uretfærdigt, at folk med ujævnt indtægtsforløb skal behandles meget værre end folk med samme samlede indkomst ligeligt fordelt over årene.

Dertil kommer imidlertid, at underskudstilbageførsel er en langt sundere og hurtigere måde at hjælpe virksomheder i nød på end metoden med overkomplerede bureaukratiforanstaltninger under den misvisende betegnelse erhvervsfremme. Tvangsauktioner, betalingsstandsninger, virksomhedslukninger, gældsætning, arbejdsløshed og reallønsfald vil blive undgået i stor stil ved vedtagelse af forslagens saltvandsindsprøjtning, som vil gengive mange deres økonomiske overlevelsesmuligheder. Derimod vil de ikke kunne klare sig, hvis de skal vente med likviditetstilførslen, indtil de kan gøre brug af gældende underskuds-fremførselsregler. At tidligere års skatteansættelser skal ændres, er ikke nogen vægtig indvending. Dels lettes arbejdet med ligningen for de følgende år, dels verserer der jo i snesevis af tusinder af andre sager om at ændre på skatteansættelserne for de seneste fem år (eller endnu længere tilbage).

Den 13. august 1981 udsendte Fremskridtsgruppen derfor sålydende pressemeddelelse:

»Fremskridtspartiets sommergruppemøde har selv sagt indgående udformet, hvad der kan gøres for at hindre de afskedigelser, arbejdsløshed og reallønsfald, som folketingsflertallets politik fører med sig.

Den eneste virkelig gavnlige og holdbare recept indebærer kæmpelettelser af skatter og afskaffelse af de produktionsstyngende papirkrav og overflødige lovrestriktioner. Med Folketingets nuværende sammensætning kan dette imidlertid ikke gennemføres.

Derfor har Fremskridtspartiet særlig hæftet sig ved, at et enkelt regeringsmedlem har åbnet sig for gode enkeltforslag – lige gyldigt hvem der fremsætter dem.

Det er landbrugsministeren.

I stedet for at pille ved landbrugets selveje eller gennemføre nye udviklede specialordninger med grønne obligationer, indekslån eller lignende skulle han få gennemført en ganske lille, men særdeles virksomhedsfuld ændring i skatteloven.